

Vidres A La Sang, Un Dia Qualsevol

Un dia qualsevol foradar la terra
i em far un clot profund perqu la mort
m'arregui dempeus, reptador, temerari,
suportar tossudament la pluja,
i arrelar en el fang de mi mateix,
quiti de mots em bastar l'al per afirmar
una presncia d'estricte vegetal.
L'ossada que em sustenta
s'endurir fins esdevenir roca
i clamar amb els ulls esbatanats
contra els temps venidors
i llur insaciable corruptela.
alliberat de tota torpitud,
sense seguici d'ombra,
no girar mai ms el cap per mirar enrera